

Nr 657

Av herr **Petersson** i Gäddvik, om inrättande av viss specialpolis i Norrbottens län.

(Lika lydande med motion nr 578 i Första kammaren)

Norrbottens län, som omfattar cirka 1/4 av landets yta, utgör ett natur- och viltreservat av stora mått. I turistsammanhang kallas främst Norrbottens inland och fjälltrakter för »Europas sista vildmark». Att där ordna ett effektivt skydd mot naturförstöring och tjuvskytte har under senare år varit ett alltmera accelererande problem. Med de förbättrade kommunikationsmöjligheterna, bl. a. det allt tätare skogsbilvägnätet och kanske allra främst tillkomsten av snöskotern, har svårigheterna att bedriva naturvårds-, jakt- och fiskeövervakning blivit mycket markanta.

Under samhällets medverkan öppnas nya områden för fritidsverksamhet, men då krävs också — för alla laglydigas trivsel — ökad tillsyn och vård. Som ett led i bevarandet av lockande naturtillgångar borde skärpt övervakning och ökat beivrande av brott mot naturvårdslagstiftning liksom mot jakt- och fiskelagstiftning ligga i både samhällets och de enskildas intresse.

Utvecklingen under senare år visar också på ett ökat antal överträdelser av gällande jakt-, fiske- och naturvårdslagar. Mest uppmärksammat är det starkt ökande antalet olaga och olovliga jakter på älg och skogsfågel. Alltför många av dessa olagligheter förblir ouppklarade på grund av bristande resurser hos polisen.

I detta läge har från många håll, men främst från jaktvårdskretsar, uttalats stark oro inför utvecklingen och påfordrats ökade insatser från polisens sida. Länets stora areal i förhållande till det begränsade antalet polismän i länet och polisens mångfaldiga uppgifter inom andra verksamhetsområden gör att polisen har alltför litet tid över för här ifrågavarande övervaknings- och utredningsuppgifter.

Före polisens förstatligande hade länsjaktvårdsföreningen i Norrbotten anställda jaktpolismän, vilka med ökande statligt stöd för verksamheten kom att anknytas till den dåvarande kriminalstatspolisavdelningen, varifrån deras verksamhet i samråd med jaktvårdskonsulenten dirigerades. Dessa befattningshavare hade till uteslutande uppgift att bedriva spaning och utredning i fråga om brott mot gällande jaktlagstiftning. Denna kontinuitet och specialisering gav goda resultat.

Ett återinförande av sådana specialister — anpassade efter nutida krav där även fiske- och naturvård borde ingå — skulle innebära en klart ökad effekt i övervakningen och beivrandet av brott mot här berörda lagstiftningar. De för angivna uppgifter avsedda polismännen bör knytas till den statliga polisorganisationen och inlemmas i residensstadens poliskår, varifrån s. k. stödande verksamhet inom länet nu bedrivs.

Med hänsyn till ökade krav på polisiära insatser inom skilda samhällssektorer bör dock tilldelningen av personal för ifrågavarande uppgifter ske utöver den personalkvot, som tilldelas polisen för dess övriga verksamhetsfält.

En betydande del av kostnaderna för denna specialpolis bör kunna finansieras genom den bättre kontroll av betalningen av älgavgifter, som bleve följden av specialpolisens verksamhet.

Troligen finns även andra län där nämnd specialpolis vore av stort värde. Även ur denna synpunkt skulle försök med specialpolis enligt ovanstående förslag ha stor betydelse.

Med stöd av det anförda hemställs,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om snabb utredning om förutsättningarna för inrättande av här föreslagen specialpolis i Norrbottens län.

Stockholm den 28 januari 1969

Per Petersson (m)
i Gäddvik

Nr 658

Av herrar **Petersson** i Gäddvik och **Enarsson**, om ökat statligt bidrag till företag som anordnar halvskyddad sysselsättning.

(Lika lydande med motion nr 580 i Första kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Per Petersson (m)
i Gäddvik

Arvid Enarsson (m)
